

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/15/2015
Identifikačné číslo spisu:	9514100086
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9514100086.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti obžalovanej Mgr. B. N. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, d/, f/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej a prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/21/2014 z 13. augusta 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom I. stupňa

Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozsudkom sp. zn. PK-2T/21/2014 z 13. augusta 2015 uznal obžalovanú Mgr. B. N. za vinnú z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/, písm. f/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15. januára 2014 v poludňajších hodinách v rodinnom dome v obci I., okres S., ktorý užívala a mala v podielovom spoluvlastníctve so svojím manželom JUDr. S. S., po predchádzajúcich manželských nezhodách, ktoré vyústili do prípravy rozvodového konania, so zámerom získať po manželovi majetok vo forme dedičstva následne po rozhodnutí súdu o vyhlásení nezvestného manžela za mŕtveho, požiadala P. Y., nar. XX. apríla XXXX, ktorému sa dlhodobo odmeňovala za rôzne služby tak, že mu poskytovala na živobytie finančné prostriedky, aby za prisľúbenú odmenu 50 000 eur strelnou zbraňou, ktorú mu sama zabezpečil, v tomto dome v piatok 17. januára 2014 zastrelil jej manžela JUDr. S. S.; pritom mu

ukázala priestory domu a nabádala ho, aby si na vykonanie tohto činu zabezpečil komplica, ktorý príde do domu cez otvorenú bránu a francúzsku terasu v zadnej časti domu, a ako vhodný spôsob vykonania činu mu predostrela strelbu na telo manžela z postoja na schodoch ihneď po jeho vojení dovnútra domu vchodovými dverami; súčasne ho inštruovala, aby s telom usmrteného manžela naložil tak, že ho s komplicom zabalia do prinesenej prikrývky, odvezú ho a následne telo zakopú; potom dňa 16. januára 2014 okolo 18.00 h v priestoroch obchodnej spoločnosti W. s.r.o., H., S. oznámila P. Y., že nezohnala strelivo do zbrane, a preto sa to oddiali o týždeň v piatok 24. januára 2014, kedy očakávala, že poškodený príde domov z miesta svojho pracoviska v Žiline; následne dňa 23. januára 2014 v čase od 09.10 h do 09.45 h v priestoroch obchodnej spoločnosti W. s.r.o., H., S. po zistení, že P. Y. má pri sebe elektrický paralyzér, po jeho vyskúšaní Y. a uzrotení s tým, že uvedená vec spôsobuje kŕče a môže spôsobiť stratu vedomia nenamietala, aby Y. túto vec použil pri čine tak, že ním pred škrtením sparalyzuje telo jej manžela a súčasne ubezpečila Y., že mu obstará advokáta v prípade, ak by bol chytený políciou; pritom sa dohodli na mieste a čase stretnutia dňa 24. januára 2014, kedy o 07.57 h sa stretla s Y. na parkovisku motorestu H. za obcou Mníchova Lehota a o 08.01 h z odstavnej plochy v obci Mníchova Lehota ho odviezla svojim vozidlom zn. W., k svojmu rodinnému domu v obci I., následne ho vpustila do domu, kde na účel usmrtenia svojho manžela zaškrtením určila 5 kusov napojených plastových zaťahovacích pásov bielej farby, 4 kusy napojených plastových zaťahovacích pásov čiernej farby a plastové švihadlo čiernej farby v dĺžke 3 metre, ktoré boli položené na kuchynskom stole, a pre potrebu zabalenia tela usmrteného manžela poskytla Y. potravinársku transparentnú fóliu; potom cez francúzske okno vyšla na terasu za dom, kde ukázala Y., že zadná bránka, ktorou má byť vynesené usmrtené telo je odomknutá, v dome na prízemí zatiahla žalúzie na oknách, pre Y. a ďalšiu osobu, o ktorej vedela, že je ním na tento čin zjednaná, v chladničke nechala potraviny, Y. odovzdala zväzok dvoch kľúčov od vchodových dverí a z domu odišla; pritom k ďalšiemu konaniu smerujúcemu k spáchaniu trestného činu nedošlo, pretože P. vec oznámil polícii.

Za to jej bol uložený podľa § 144 odsek 2 Tr. zák., s prihladnutím na § 36 písmeno j/, § 38 odsek 8 Tr. zák., s použitím § 39 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno b/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov, pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno b/ Tr. zák. jej bol uložený trest prepadnutia vecí - potravinárskej transparentnej fólie na papierovom valci, 5 kusov plastových zaťahovacích pásov bielej farby, 4 kusov plastových zaťahovacích pásov čiernej farby a plastového švihadla čiernej farby v dĺžke 3 metrov, ako vecí určených na spáchanie trestného činu, pričom podľa § 60 odsek 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát Slovenská republika.

Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanej uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Rozsudok odôvodnil v podstate tým, že mal za dokázané, že obžalovaná dňa 15. januára 2014 v poľudňajších hodinách v rodinnom dome v obci I., ktorý užívala a mala v podielovom spoluvlastníctve so svojím manželom JUDr. S. S., po predchádzajúcich manželských nezhodách, ktoré vyústili do prípravy rozvodového konania, so zámerom získať po manželovi majetok vo forme dedičstva následne po rozhodnutí súdu o vyhlásení nezvestného manžela za mŕtveho, požiadala P. Y., nar. XX. XX. XXXX, ktorému sa dlhodobo odmeňovala za rôzne služby tak, že mu poskytovala na živobytie finančné prostriedky, aby za prisľúbenú odmenu 50 000 eur strelnou zbraňou, ktorú mu sama zabezpečí, v tomto dome v piatok 17. januára 2014 zastrelil jej manžela JUDr. S. S..

Súčasne mu ukázala priestory domu a nabádala ho, aby si na vykonanie tohto činu zabezpečil komplica, ktorý príde do domu cez otvorenú bránu a francúzsku terasu v zadnej časti domu. Ako vhodný spôsob vykonania činu mu predostrela strelbu na telo manžela z postoja na schodoch ihneď po jeho vojení dovnútra domu vchodovými dverami a inštruovala ho, aby s telom usmrteného manžela naložil tak, že ho s komplicom zabalia do prinesenej prikrývky, odvezú ho a následne telo zakopú.

Dňa 16. januára 2014 okolo 18.00 h v priestoroch obchodnej spoločnosti W., H., S. oznámila P. Y., že nezohnala strelivo do zbrane, a preto sa to oddiali o týždeň v piatok 24. januára 2014, kedy očakávala, že poškodený príde domov z miesta svojho pracoviska v Žiline.

Dňa 23. januára 2014 v čase od 09.10 h do 09.45 h v priestoroch obchodnej spoločnosti W. po zistení, že P. Y. má pri sebe elektrický paralyzér, po jeho vyskúšaní Adamkovičom a uzrozmnení s tým, že uvedená vec spôsobuje kŕče a môže spôsobiť stratu vedomia nenamietala, aby Y. túto vec použil pri číne tak, že ním pred škrtom sparalyzuje telo jej manžela a súčasne ubezpečila Y., že mu obstará advokáta v prípade, ak by bol chytený políciou.

Pritom sa dohodli na mieste a čase stretnutia dňa 24. januára 2014, kedy o 07.57 h sa stretla s Y. na parkovisku motorestu H. za obcou Mníchova Lehota a o 08.01 h z odstavnej plochy v obci Mníchova Lehota ho odviezla svojim vozidlom zn. W., k svojmu rodinnému domu v obci I..

Následne ho vpustila do domu, kde na účel usmrtenia svojho manžela zaškrtom určila 5 kusov napojených plastových zaťahovacích pásov bielej farby, 4 kusy napojených plastových zaťahovacích pásov čiernej farby a plastové švihadlo čiernej farby v dĺžke 3 metre, ktoré boli položené na kuchynskom stole, a pre potrebu zabalenia tela usmrteného manžela poskytla Y. potravinársku transparentnú fóliu.

Potom cez francúzske okno vyšla na terasu za dom, kde ukázala Y., že zadná bránka, ktorou má byť vynesené usmrtené telo je odomknutá, v dome na prizemí zatiahla žalúzie na oknách, pre Y. a ďalšiu osobu, o ktorej vedela, že je ním na tento čin zjednaná, v chladničke nechala potraviny, Y. odovzdala zväzok dvoch kľúčov od vchodových dverí a z domu odišla.

Súd pri uznaní viny vychádzal z kľúčového dôkazu výpoveďou svedka P. Y.. Súd nezistil indície svedčiace o nepravdivosti jeho tvrdení o skutočnostiach rozhodných pre posúdenie viny. Tento svedok v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní logicky, v časovej i miestnej nadväznosti, bez odchýlok v podstatných bodoch, reprodukoval udalosti súvisiace s prejednávanou vecou. Súd nemal pochybnosti o hodnovernosti tohto svedka i preto, lebo skutočnosti, ktoré uvádzal, boli potvrdené i ostatnými vykonanými dôkazmi. Súd pri rozhodovaní o vine vychádzal zo zistenia, že svedok Y. sa viac rokov pohyboval v spoločnosti obžalovanej, vykonával pre ňu rôzne činnosti a v rámci postavenia prokuristu i práce v spoločnej podnikateľskej činnosti. Ako vyplýva z výpovede tohto svedka, obžalovaná ho poverovala činnosťami nielen v biznise, ktorý viedla, ale i v rámci svojich osobných potrieb, za čo ho priebežne finančne odmeňovala. Súd dospel k záveru, že finančný príjem od obžalovanej bol pre Y. rozhodujúcim zdrojom obživy. Súd vzal do úvahy, že sa malo jednať o nie zanedbateľné finančné čiastky, ktoré od obžalovanej priebežne dostával. Ako vyplýva z výpovede tohto svedka, obžalovaná mu dávala rádovo cca 1000,- eur mesačne. To, že obžalovaná svedka Y. finančne podporovala, potvrdil i svedok P. N., brat obžalovanej a obžalovaná túto skutočnosť nepoprela. Pritom súd nezistil a ani mu neboli predstreté žiadne dôkazy o tom, že by svedok Y. mal aj iný pravidelný zdroj príjmu.

Na základe týchto skutočností súd vyvodil záver, že svedok Y. bol k obžalovanej v istom hierarchickom vzťahu podriadenosti, konal za pravidelnú finančnú odmenu na základe jej pokynov. Súd preto nepovažoval za pravdivú jej dedukciu, že si Y. predmetné okolnosti vymyslel preto, lebo sa mu nepodarilo vylákať od nej aj jej brata peniaze na byt v P.. Oprel sa pritom i o tvrdenie brata obžalovanej P., ktorý údajne vedel, že si Y. chcel požičať od obžalovanej 30 000,- avšak neprisvedčil tvrdeniu obžalovanej, že by si chcel Y. požičať peniaze aj od neho. Napokon, ako vyvstalo z jeho vyjadrenia, o Y. nemal dobrú mienku, odhovárať obžalovanú od kontaktov s touto osobou. Preto je vysoko nepravdepodobné, že by sa naňho Y. obrátil s požiadavkou pôžičky peňazí.

Zo zmieňovaných výpovedí obžalovanej a svedkov Y. a N. vyplýva, že Y. vykonával ochranu obžalovanej a i keď obžalovaná tvrdila, že pre ňu nerobil nič násilného charakteru, na svoju obhajobu použila tvrdenie, že práve Y. mal Q. dohovoriť, aby vrátil peniaze. Pojem dohovoriť pre súd objasnil svedok N. ktorý sa od obžalovanej dozvedel, že Y. mal dať Q. „dole, zložiť ho na zem, povozit’ v kufre,

prasknúť mu na bradu...“ Z odpisu z registra trestov súd zistil, že svedok Y. bol v minulosti opakovane odsúdený za závažnú trestnú činnosť násilného charakteru (lúpež a vydieranie), na hlavnom pojednávaní súd mohol pozorovať, že sa jedná o osobu fyzicky zdatnú, mohutnejšej telesnej konštitúcie. Sám svedok na hlavnom pojednávaní sa netajil tým, že má skúsenosť s fyzickými atakmi iných osôb. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že obžalovaná mala vedomosť o týchto fyzických a povahových dispozíciách svedka Y., ktorý sa navonok prejavoval tým, že nemá zábrany a je schopný fyzickej likvidácie inej osoby. Napokon obžalovaná si bola vedomá finančnej závislosti svedka Y. na jej osobe i faktu, že tento svedok spravidla koná na základe jej pokynov vyplývajúcich z hierarchického usporiadania ich vzťahu. Preto si práve túto osobu najala na vykonanie činu.

Vychádzajúc z týchto skutočností súd ustálil záver, že obžalovaná s pomocou svedka Y. začala vytvárať a organizačne zabezpečovať podmienky na uskutočnenie predmetného trestného činu dňa 15. januára 2014 a to tým, že na podklade žiadosti najala osobu Y. na vykonanie činu. Za túto prácu Y. ako najatého vraha prejavila vôľu zaplatiť. Určila priestor, kde sa má čin vykonať. Y. ako osobe najatej na vykonanie vraždy ukázala priestory domu, miesto, z ktorého je zásah proti telu obete najvhodnejší, pritom ho oboznámila so zvyklosťami obete po jej príchode do domu. Tým poskytla informácie potrebné pre postoj najatého vraha, v ktorom by zásah proti obeti bol rýchly a účinný. Zároveň mu ukázala trasu vhodnú na prepravu usmrteného tela z miesta činu. Opierajúc sa o svedeckú výpoveď Y., ktorého tvrdenia boli v zhode s tvrdením svedka L., i so skutočnosťami vyplývajúcimi z úradného záznamu spísaného policajtom NAKA, súd nemal pochybnosti, že svedok Y. v uvedenej dobe zotrval v dome obžalovanej. Súd mal za dokázané, že už v tom čase spolu s obžalovanou komunikoval o potrebe komplica. Usúdil tak na základe výpovede tohto svedka i výpovede svedka N., ktorý sa od obžalovanej dozvedel, že Y. chce komplica.

Obžalovaná prítomnosť Y. v uvedený deň v svojom dome nepoprela. Súdu na svoju obhajobu predostrela, že svedkovi išla ukázať strom - olivovník, ktorý sa mal z jej domu odviezť. Pokiaľ sa jedná o prostriedok, ktorý podľa svedka predurčila na zabalenie tela poškodeného, do toho sa mal údajne strom zabaliť. Tento dôvod prítomnosti svedka súd vyhodnotil ako nepravdivý jednak s poukazom na zhodu viacerých dôkazov osvedčujúcich vierohodnosť tvrdení svedka Y., jednak s poukazom na ďalšie skutočnosti, ktoré následne vyhodnotí v súvislosti s výpoveďou svedka Q..

Z výpovede svedka Y. vyplýva, že k vykonaniu objednanej vraždy malo dôjsť dňa 17. 01. 2014, avšak sa tak nestalo a obžalovaná mu dňa 16. januára 2014 oznámila, že sa tak udeje o týždeň v piatok 24. januára 2014. Svedok uviedol, že v uvedený deň sa s obžalovanou stretol v budove jej firmy, čo obžalovaná priznala. Poprela však tvrdenie svedka, že s ním v uvedenej dobe bola v obci X., kde mu ukázala miesto vyplatenia odmeny po vykonaní činu. Pokiaľ sa obžalovaná obhajuje tvrdením, že nevedela, kedy jej manžel príde domov, súd poukazuje na to, že poškodený obvykle prichádzal z práce vykonávanej v Žiline na konci týždňa, v piatok, čo bolo obžalovanej dlhodobo známe. Obžalovaná priznala, že s poškodeným bola v telefonickom kontakte 16. januára 2014 (štvrtok) i 17. januára 2014. Poškodený pri telefonickom kontakte dal obžalovanej na vedomie, že tento týždeň domov nepríde. Teda najskôr 16. januára 2014 vedela, že v piatok 17. januára 2014 domov nepríde a na základe jeho obvyklých zvyklostí mohla predpokladať, že príde domov v nasledujúci piatok 24. januára 2014. Napokon táto okolnosť je potvrdená i konaním obžalovanej, ktoré spočívalo v tom, že do uvedenej doby doručila rodičom poškodeného ovládač na bránu, ktorý poškodený následne po príchode domov použil. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že obžalovaná sa včas dozvedela, že poškodený dňa 17. januára 2014 domov nepríde, a preto zmenila termín vykonania činu na deň 24. januára 2014, kedy podľa názoru súdu, odvolávajú sa na uvedené skutočnosti, považovala príchod poškodeného domov na víkend za vysoko pravdepodobný. Napokon o tom svedčí i vyjadrenie svedka Y., ktorý jej predostrel, že je pripravený čakať v dome aj do nedele.

K obhajobe obžalovanej, že pokiaľ by mala vyplatiť za vraždu odmenu 50 000 eur a dať peniaze i ďalšej osobe - komplicovi, bolo by to pre ňu nerentabilné, súd poznamenáva, že obžalovaná tak konala len s prisľubom odmeny, nie rozhodným záväzkom na jej vyplatenie, pričom tento záver dôvodí i z tvrdenia svedka, že mu peniaze mala dávať postupne každý týždeň. Napokon súd ustálil záver o prisľube odmeny

i na základe vyjadrenia Y. o tom, že nedôveroval obžalovanej, pretože sa mu spôsob vyplatenia odmeny nepozdával. Tým spochybnil zámer obžalovanej vyplatiť odmenu v sľúbenej výške.

Tvrdenie svedka Y., že sa s obžalovanou stretol dňa 23. januára 2014 v budove jej firmy v S. a rozprával sa s ňou o použití prostriedku spôsobilého paralyzovať telo obete, je overené a jeho pravdivosť je potvrdená vecným dôkazom - zvukovým záznamom ich rozhovoru z uvedeného dňa. Tento, pre súd zákonný a nespochybniteľný dôkaz priviedol súd k presvedčivému záveru, že obžalovaná slovným vyjadrením „Dobre“, „Jasné“ odsúhlasila, že pri naplánovanom čine ňou objednaný vykonávateľ Y. využije pomoc ďalšej osoby - komplica za odmenu 3 000 eur, že Y. obstará advokáta v prípade, ak by bol chytený políciou, že sa stretnú dňa 24. januára 2014 ráno o ôsmej za tým účelom, aby ho odviezla do svojho domu. Byť spôsobom konkludentným, ako to vyplýva zo zvukového záznamu, odsúhlasila, že pri čine použije Y. elektrický paralyzér. Pritom podľa zvukov je zrejmé, že vzala na vedomie aké následky na zdraví môže táto vec vyvolať, že môže u obete vyvolať duševné a fyzické útrapy.

Záznamy zo sledovania a zvukový záznam z rozhovoru obžalovanej so svedkom Y. dňa 24. januára 2014 súd viedli k presvedčivému záveru, že dňa 24. januára 2014 v ranných hodinách, po dohode z predchádzajúceho dňa sa obžalovaná stretla so svedkom Y. a z obce Mnichova Lehota ho odviezla svojím vozidlom zn. W. do svojho rodinného domu. Nahrávka ich rozhovoru osvedčuje pravdivosť tvrdení svedka Y. . Tieto dva priame navzájom korešpondujúce a dopĺňujúce sa dôkazy, spolu s dôkazom agentom, usvedčujú obžalovanú z konania spočívajúceho v príprave prostriedkov na usmrtenie, a to plastových zaťahovacích pásov a švihadla, i v poskytnutí fólie na zabalenie usmrteného tela obete, a tým i na zahľadení stôp po trestnom čine.

Obžalovaná nepoprela, že dňa 24. januára 2014 priviezla Y. ráno do svojho domu, kde menovaný zotrval až do večerných hodín a súd o tejto okolnosti nemal žiadne pochybnosti. I preto tvrdeniam o tom, akým spôsobom sa Y. dostal do vnútra domu, t. j. či mohol byť zachytený kamerami a z akého dôvodu sa tak nestalo, súd neprisoval rozhodujúci význam. Je nespochybniteľné, že v uvedenej dobe bolo predmetné konanie monitorované a dokumentované políciou. Za účelom odhalenia, zistenia a usvedčenia páchatela úmyselného obzvlášť závažného zločinu boli použité prostriedky operatívno-pátracej činnosti a informačno-technické prostriedky.

Úlohou súdu bolo vyhodnotiť obžalovanou predložené obhajobné tvrdenie, že P. priviezla dňa 24. januára 2014 do svojho domu za tým účelom, aby primäl T. Q. k vráteniu peňazí v sume jeden a pol milióna českých korún, ktoré tomuto svedkovi požičala na jar 2013 s dohodnutou lehotou na vrátenie pol roka. Pritom časť peňazí mala pochádzať od jej brata P. N.. V súvislosti s posudzovaním pravdivosti pôžičky týchto peňazí sa súd zamerl na posúdenie majetkových pomerov obžalovanej. Pritom vychádzal zo znaleckého posudku z odboru Ekonomika a manažment, Účtovníctvo a daňovníctvo, podľa ktorého obchodná spoločnosť W., ktorá ako jediná preukázateľne zastrešovala podnikateľskú činnosť obžalovanej za obdobie roka 2011 vykazovala stratu, obchodná marža, ktorú spoločnosť dosiahla v roku 2012 slúžila na pokrytie materiálových nákladov a služieb a nákladových úrokov z poskytnutých pôžičiek. Súdu zostal neznámy hospodársky výsledok tejto spoločnosti za rok 2013 a nebol mu zo strany obhajoby predstretý žiadny dôkaz, ktorý by svedčil o tak priaznivej ekonomickej situácii obžalovanej a o tak produktívnom zdroji jej príjmov, že by to mohlo viesť k presvedčivému záveru, že na poskytnutie tejto pôžičky Q. mala dostatok finančných prostriedkov. Svedok Q. síce podporil toto obhajobné tvrdenie, avšak s poukazom na ich priateľské vzťahy sa súdu javí táto výpoveď svedka ako tendenčná a cielená na poskytnutie alibi obžalovanej. I v kontexte ďalej uvedených indícií stráca táto výpoveď punc vierohodnosti poukazujúc na to, že pôžička týchto peňazí je doložená len ústnym tvrdením, neexistuje o nej písomný doklad, ani písomná zmluva; peniaze mali prechádzať, tak pri pôžičke ako i pri vrátení, v hotovosti „z ruky do ruky“, bez ich zaevidovania na účte v peňažnom ústave. Obžalovaná argumentuje, že v dohodnutej dobe Q. peniaze nevrátil a nevrátil ich ani po uplynutí ďalších takmer 5 - tich mesiacov, i keď vrátenie peňazí urgovala. Údajne sa mal Q. zatajovať a nebral jej telefóny. Naproti týmto tvrdeniam súd z nahrávok ich telefonických rozhovorov zreteľne počul, že spolu komunikujú o rôznych veciach, avšak pritom nezaznie zmienka o pôžičke, či vrátení peňazí. Ich vzájomné telefonické rozhovory nesvedčia o napätosti vzájomných vzťahov, ktoré sú obvyklé pri

nedodržaní dohodnutých podmienok, osobitne vyplývajúcich z nesplnených finančných záväzkov. I keď z výpovede Q., N. a obžalovanej plynie, že dňa 24. januára 2014 mal Q. priviesť do domu obžalovanej kosačku a odviezť z neho olivovník, zo záznamov ich telefonických hovorov krátko pred uvedenou dobou zmienka o uvedenom nie je. Rozprávajú sa o vzájomnom odovzdaní si dokumentov, k čomu aj dňa 24. januára 2014 v dopoludňajších hodinách pri ich osobnom stretnutí dochádza. A najneskôr vtedy, ako vyplýva z výpovede svedka N. a obžalovanej, ak by mal prísť Q. do domu obžalovanej v tento deň, bolo im zrejmé, že do tohto domu v uvedenom čase nepríde. I svedok W. potvrdzuje, že sa v uvedený deň vydáva so N. potápať. Teda obžalovaná 24. januára 2014 najneskôr o 09.45 h vie (v prípade, že by mal prísť Q. do jej domu v uvedený deň), že v tento deň do jej domu nepríde. Pritom Y. v dome ponecháva celý deň a sama sa podľa jej vyjadrenie zdržuje v krátkej vzdialenosti od domu, v ktorom sa Y. nachádza. Napokon v nasledujúci deň po zatknutí obžalovanej Q. má vrátiť peniaze N. i keď sa k tomu nemal po dobu viac ako 5 mesiacov. Tieto skutočnosti svedčia o účelovosti obhajoby obžalovanej, ktorej súd v kontexte ďalších usvedčujúcich priamych dôkazov (výpoveď svedkov Y., agenta, vecných dôkazov, dôkazov získaných s použitím informačno - technických prostriedkov) i nepriamych dôkazov (výpoveď svedka P.) neuveril.

II.

Odvolania

Proti tomuto rozsudku podala ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaná Mgr. B. N. a neskôr v zákonnej lehote aj prokurátor.

Prokurátor odvolanie odôvodnil v súlade so záverečnou rečou a návrhom predneseným na hlavnom pojednávaní v podstate tým, že trest uložený obžalovanej považoval za nedostatočný - mierny z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku a zároveň, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Taktiež, aby uložil trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona a to konkrétne potravinárska transparentná fólia na papierovom valci, 5 kusov plastových ťaťahovacích pások bielej farby, 4 kusy plastových ťaťahovacích pások čiernej farby a plastové švihadlo čiernej farby v dĺžke 3 metre, ako vecí určených na spáchanie trestného činu.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát Slovenská republika.

Súčasne navrhol, aby bol uložený obžalovanej podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Obžalovaná Mgr. B. N. v odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu Mgr. Q. F. napadla všetky výroky napadnutého rozsudku.

Poukázala a vytkla napadnutému rozsudku nejasnosť, neúplnosť skutkových zistení a nesprávne právne posúdenie skutku. Namietala, že sa súd nevyrovnal so všetkými, pre rozhodnutie významnými, okolnosťami a že nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. Obžalovaná nesúhlasila s tvrdením súdu, že by z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní bolo možné jednoznačne a bez pochyb vyvodiť záver o tom, že sa skutok popísaný v obžalobe stal, a že by skutok popísaný v obžalobe spáchala obžalovaná.

Rovnako namietala, že z dôkazov vykonaných na HP nie je možné jednoznačne a bez pochyb vyvodiť záver, že sa dopustila zločinu úkladnej vraždy v štádiu prípravy.

Obžalovaná tvrdila, že z dôvodu neudržania dôkazného bremena obžalobou súd sám iniciatívne nahradil činnosť prokurátora a zmenil celý obžalobný skutok tak, aby zapasoval do účelových a lživých tvrdení svedka Y., pričom súd sám pozmenil rôzne časové a skutkové okolnosti skutku a prispôbil ich tvrdeniam tohto svedka, hoci neboli preukázané inými dôkazmi resp. boli inými dôkazmi úplne

vyvrátené.

Na hlavných pojednávaniach pred ŠTS v Pezinku bolo vykonaných množstvo dôkazov, tak výsluchmi svedkov, ako aj listinných (či už predložením a prečítaním znaleckého posudku resp. iných dokumentov), ako aj prehratím zvukových záznamov na CD nosičoch.

Z tohto množstva dôkazov, získaných z uvedených dôkazných prostriedkov na HP, nebolo možné jednoznačne a s istotou vylučujúcou akúkoľvek pochybnosť vyvodiť záver, že skutok sa stal, že je trestným činom a že ho spáchala obžalovaná, ktorá od začiatku trestného konania jeho spáchanie v plnom rozsahu popierala.

V ďalšom obsahu odvolania namietala najmä výpoveď svedka P., ktorý ju usvedčuje zo spáchania činu - na výpovedi tohto svedka stojí celé trestné stíhanie, obžaloba voči obžalovanej ako aj odsudzujúci rozsudok. Podľa názoru súdu I. stupňa je jeho výpoveď vieryhodná a je podporená viacerými dôkazmi. S takýmito závermi a tvrdeniami súdu I. stupňa sa obžalovaná nestotožnila - svedok Y. uviedol v prípravnom konaní a na HP pred súdom verziu skutku, ktorá sa však po vykonaní dôkazov na HP stala neudržateľnou a pre dôkaznú núdzu obžaloby aj nepreukázanou. Rovnako nepodporujú jeho závery žiadne iné objektívne dôkazy a s množstvom dôkazov je jeho výpoveď priamo v rozpore.

Nie je úlohou obhajoby ponúkať iné verzie skutku, ako uvádza obžaloba a následne napadnutý rozsudok súdu I. stupňa. Rovnako nie je úlohou obhajoby preukazovať, ktorá verzia skutku ponúknutá stranami trestného konania je pravdivá či pravdepodobnejšia - úlohou obhajoby je vychádzať výlučne z dôkazov, zadovážených v trestnom spise a vykonaných zákonným spôsobom pred senátom na HP - a z takto získaných dôkazov vyvodiť záver o skutkových a právnych okolnostiach obžaloby. Preto sa obhajoba v tomto odvolaní nebude púšťať do teórií, konšpirácií a fabulácií, ale bude sa riadiť základnou a primárnou zásadou trestného práva, ktorou je zásada: dôkaz - tvrdenie. Žiadne iné okolnosti resp. skutočnosti nemajú pre obhajobu význam, už aj z dôvodu, pre aký závažný skutok bola obžalovaná postavená pred súd, aký vysoký trest obžalovanej hrozí a na základe akých dôkazov bola napokon obžalovaná odsúdená.

Z výpovede svedka Y. vyplynula určitá verzia skutku, ktorá však nebola v priebehu konania na HP podporená žiadnym iným dôkazom - či už výpoveďou svedka, listinným dôkazom resp. iným dôkazom objektívneho charakteru, ako je napr. dôkaz získaný z ITP. Naopak, výpoveď tohto svedka je nielen v rozpore v podstate s každým iným dôkazom, vykonaným na HP, ale aj s následnými výpoveďami tohto svedka. Rovnako je táto výpoveď aj sama o sebe chaotická, vnútorne rozporná a nepresvedčivá. Svedok nakoniec svojou neskoršou výpoveďou v závažných otázkach vyslovene neguje svoje predchádzajúce výpovede ako aj skutkovú vetu obžaloby! Svedok postupom času a pod vplyvom krížového výsluchu vypovedal inak, všeobecne, nekonkrétne, vágne, chaoticky, odmietal uvádzať čas, miesta ako aj podrobnosti skutkových okolností, ktoré by mu mali byť ako priamemu účastníkovi skutku a jedinému očitému svedkovi úplne jasné, zrozumiteľné a museli zanechať v jeho mozgu jednoznačnú a nezmazateľnú pamäťovú stopu - najmä ak bol počas celého času inštruovaný políciou a konal podľa jej pokynov.

Súd v rozpore s týmito skutočnosťami ale vyhodnotil túto výpoveď svedka Y. ako vieryhodnú - na str. 25 a 26 napadnutého rozsudku rozoberá skutočnosti, prečo tomuto svedkovi uveril, že práve jeho požiadala obžalovaná o vykonanie vraždy, pričom súd rozoberá fyzické predpoklady a trestnú minulosť tohto svedka ako rozhodné pre podporu jeho tvrdení...

Súd však nezobral do úvahy zásadnú a dôležitú okolnosť, ktorá je v absolútnom rozpore s týmito závermi súdu: Sám svedok Y. niekoľko mesiacov pred skutkom odmietol pre obžalovanú vykonať inú vraždu (vraj nejakej známej či kamarátky) so slovami, „že on vraždy nerobí“. Vo svetle takto prezentovanej zásadovosti svedka Y. (ktorú sám uviedol na HP), a o ktorej obžalovaná bola jednoznačne a bez pochyb uzročená, sa potom celá argumentácia súdu I. stupňa ohľadne pravdivosti svedka Y. o tom, že je nepochybné, že on bol tou správnou osobou na vykonanie vraždy manžela obžalovanej, javí ako účelová, ničím nepotvrdená a nedôvodná.

Súd v tejto súvislosti ako „potvrdenie“ pravdivosti výpovede svedka Y. na str. 26 uvádza ako dôkaz výpoveď svedka L. a úradný záznam NAKY. K tomuto je nutné uviesť, že :

- svedok L. nemôže nijakým spôsobom potvrdzovať pravdivosť tvrdení svedka Y.: jednak sa všetky informácie dozvedel práve od tohto svedka (a teda potvrdzuje len to, čo mu povedal svedok Y., čo je z pohľadu trestného konania úplne nulitný dôkaz) a jednak jeho svedka výpoveď je v tomto smere nezákonná - ako policajt v aktívnej službe vyťažoval svedka Y. v zmysle zákona o PZ (podanie vysvetlenia), pričom v zmysle judikatúry takýto dôkaz nemožno použiť ako dôkaz pred súdom - a rovnako svedok L. nemôže o takýchto skutočnostiach (o ktorých sa dozvedel pri podávaní vysvetlenia) vypovedať pred súdom...
- úradný záznam nemôže byť v zmysle platnej judikatúry použitý ako dôkaz pred súdom, nakoľko ide o nezákonný dôkaz...

Ďalej odvolanie v detailoch rozoberá, z akého dôvodu nie je výpoveď svedka Y. vieryhodná, poukazuje na rozpory v nej a najmä na to, že tvrdenia svedka nie sú podporené žiadnym iným dôkazom.

V odvolaní sa ďalej tvrdí, že svedok si skutok vymyslel pre to, že obžalovaná mu odmietla dať 30.000,- Eur, že bol riadený políciou a navádzal ju v podstate na spáchanie činu, najmä pri zmene v použití paralyzéra a následnom zaškrtení namiesto pred tým plánovaného použitia strelnej zbrane. Poukazuje na vzťah poškodeného a svedka Y., namieta, že súdu neboli predložené z odposluchov všetky záznamy, ale len niektoré, že agent, ktorý bol použitý v tejto veci, nezískal v podstate žiadne dôkazy pre objasnenie veci, že odposluchy boli nekvalitné - nepočuteľné a preto sa nedali použiť a hoci boli nasadené už od 17. januára 2014, prvé záznamy sú až z 22. januára 2014.

Ďalej namietala prostriedky, ktoré mali byť použité na spáchanie činu a odnesenie mŕtvol z domu v I. najmä fólie o dĺžke 50 cm, eska pásky, ktoré mal doniesť jej brat, keď jej doviezol zrkadlo a sklo na stôl, ktorých odber bratom obžalovanej potvrdil svedok F. C..

Poukázala na rozpor, že svedok Y. a agent P. tvrdia, že pások malo byť 4 kusy čiernych a 4 kusy bielych, pritom po vykonaní tohto vecného dôkazu bolo zistené, že bielych bolo 5 kusov, čo znamená, že Y. a agent klamú alebo dôkazmi bolo manipulované.

Rovnako mali byť pochybné tvrdenia svedka o tom, že obžalovaná mu ukázala otvorenú zadnú bránu, kde obžalovaná ani nevyšla, že nie je pravdivé jeho tvrdenie o zadovážení potravín pre tohto svedka, keď mal v dome v I. čakať 24. januára 2014 na poškodeného, o náhradných kľúčoch od domu, ktoré podľa žiadneho dôkazu nedostal od obžalovanej.

Ďalej obžalovaná tvrdí, že ak mala dať za vraždu Y. odmenu 50.000,- Eur a prvú splátku 10.000,- už 26. januára 2014 v X., nie je to preukázané žiadnym dôkazom. Spochybnila, že by činom získala majetkový prospech a tiež, že by zavraždenie manžela bol rentabilnejší spôsob zbavenia sa manžela - darmožráča, ako tvrdí svedok Y., než je rozvod.

Obžalovaná ďalej poukázala na výpovede svedkov P., U., T., Ing. U. a F., ktoré sú v úplnom rozpore s verziou svedka P..

Z ich výpovedí vyplynulo, že T. nevracal obžalovanej značnú sumu 1,5 mil. Kč a preto sa táto rozhodla primäť Q. k jej vráteniu fiktívnym príbehom o dôležitých ľuďoch, ktorí sú vlastníkami časti peňazí z tejto sumy a ktorí požadujú svoje peniaze späť. Na prezentovanie tejto verzie mala použiť obžalovaná práve svedka Y., ktorý mal uvedené skutočnosti prezentovať T. rzným spôsobom tak, aby konečne peniaze vrátil. Na zabezpečenie bezproblémového priebehu akcie mal dňa 24. januára 2014 prísť do rodinného domu obžalovanej aj jej brat svedok P. so svedkom U. za účelom montovania garníží, aby náhodou nedošlo k fyzickému napadnutiu alebo nebudaj k ublíženiu na zdraví D. Q., nakoľko by to isto išiel nahlásiť na políciu a bolo by po vrátení peňazí. T. Q. mal dôjsť za týmto účelom v piatok 24. januára

2014 alebo ešte lepšie v sobotu dňa 25. januára 2014 do domu obžalovanej pod zámienkou dovozu kosačky a odvozu olivy.

Svedok Y. zneužil informácie o tomto pripravovanom konaní voči T. Q. vo svoj prospech a pokúsil sa ich využiť vo svoj prospech. Nedomyslel však, že v konaní nebude vystupovať len on sám, ale aj ďalší svedkovia a dôkazy, ktoré jeho verziu skutku vyvrátia.

Obžalovaná poukázala tiež na to, že niet žiadneho objektívneho dôkazu o tom, že by obžalovaná mala zháňať pre svedka Y. akúkoľvek strelnú zbraň resp. iné veci a že ho mala inštruovať o mieste, čase a spôsobe vykonania vraždy. Rovnako úvahy súdu o tom, že zničila elektrickú ovládačku na vchodovú bránu, len preto, aby zatelefonovala poškodenému, oznámila mu to a tak zistila, kedy príde domov, považovala za nepreukázané a mylné.

Ďalej uviedla:

Poškodený S. kúpil rozostavanú budovu v roku 2011 za sumu 107 tis. eur, kde on dal 90 tis. eur a obžalovaná 17 tis. eur. Budova aj pozemky sa napísali na poškodeného a to z dôvodu, že obžalovaná v tom čase mala daňovú kontrolu.

Nie je pravdou, že by obžalovaná do domu investovala iba 20 tis. eur.

Od poškodeného sa obžalovaná neodcudzila po darovaní poloviny domu, ale po dni 07.12.2013 kedy sa dohodli na rozvoде, ktorý o.i. navrhol poškodený. Aj matka poškodeného vo výpovedi na HP potvrdila, že ich spolužitie nebolo ideálne už počas Vianoc 2013 ale ani pred svadbou.

Ako vyplynulo z výpovedí na HP, zamestnanie poškodeného nebolo nebezpečné - obžalovaná mala vedomosť o tom, že pracoval ako právnik v kancelárii a maximálne tak robil boj z blízka, ktorý trénoval v rámci výcviku.

K majetkovým pomerom a hospodáreniu jej spoločnosti obžalovaná uviedla, že nie je pravdou, že by boli za firmu podávané nulové daňové priznania - svedčí o tom aj správa, ktorú nechala vypracovať NAKA. Rovnako z čestného prehlásenia U. vyplýva, že on za rok 2013 nepodával za spoločnosť žiadne daňové priznanie a teda je záhadou, kto uvedené účtovné dokumenty vypracoval, z akého dôvodu, kedy ich zaslal na obchodný register a prečo.

Obžaloba uvádza, že Y. pre obžalovanú robil niečo ako ochranku, Y. v prípravnom konaní doplnil že vozil peniaze (6 - 7 mil.), nikdy sa však nezmienil o tom, že by malo ísť o násilnú trestnú činnosť. Na HP však už svedok Y. v súlade s výpoveďou poškodeného potvrdil, že sa jednalo aj o násilnú trestnú činnosť, ktorú však opätovne nevedel konkretizovať a špecifikovať. Obaja opäť iba stupňujú svoje výpovede vo vzťahu k blížiacemu sa koncu pojednávania a je nepochybné vidieť náznaky previazanosti a koordinovanosti výpovedí poškodeného a svedka Y. - avšak len v otázkach, ktoré už boli buď prejednávané alebo o ktorých sa sami rozhodli vypovedať. V ostatných otázkach - najmä tých nečakaných zo strany senátu a obhajoby - sú ich výpovede rozdielne a vyvracajú sa navzájom.

Ako „dohodnutý signál resp. kód“ úspešnosti vykonania vraždy je políciou uvedená sms správa svedka Y. v tvare „Zuby ok?“ a odpoveď obžalovanej v tvare „Matko moc díky za zubaře, síce mne moc potrápil, ale ok, jeste jdu naposled v pátek a hotovo“. Uvedená skutočnosť je účelovou špekuláciou, nakoľko obhajoba jednoznačne preukázala, že svedok Y. vybavil obžalovanej svojho známeho zubára Dr. C. s.r.o. v Trenčíne, u ktorého bola na ošetrovaní dňa 21.01.2014 v čase o 12.00 hod. a druhé ošetrovanie bolo naplánované na deň 07.02.2014 (piatok) o 11.00 hod., o čom súdu predložili dôkaz - fotokópiu termínovej kartičky a príjmového dokladu na sumu 74 Eur za ošetrovanie dňa 21.01.2014. Pokiaľ by uvedená sms mala byť signálom na úspešné vykonanie vraždy, potom je zaujímavé, že už dňa 21.1.2014 sa v telefonickom odposluchu svedok Y. pýta rovnako obžalovanej „Zuby čo v poriadku?“ Na priamu otázku obhajoby na HP svedok Y. ale uviedol, že dňa 21.1.2014 pre obžalovanú nevykonával žiadnu fingovanú ani reálnu vraždu ani inú trestnú činnosť.

Čo sa týka kamarátky P., opätovne ide o účelové špekulácie zo strany Y. a obžaloby. P. nikdy nemala u obžalovanej schované žiadne peniaze a ani jej žiadne peniaze obžalovaná nedlhovala - ani z dôvodu vykradnutia firmy. O tomto jednoznačne poukazuje úplne bežný a priateľský rozhovor oboch osôb zo dňa 24.1.2014 - ak by obžalovaná odcudzila T. 30 tis. Eur resp. jej by takúto sumu odmietala vrátiť, asi by ich vzájomná komunikácia vyzerala úplne inak.

Tvrdenia svedka Y. o tom, že ak by bol po vykonaní vraždy zastavený príslušníkmi polície a obžalovaná by kontaktovala svojho advokáta a poslala ho Y., nedáva žiaden zmysel ani logiku. Ak by obžalovaná dala zavraždiť poškodeného, bolo by nanajvýš nápadné, ak by páchatelovi takéhoto činu, ktorého prichytí polícia s telom zavraždeného manžela, posielala svojho advokáta a bola by tak jednoznačne usvedčovaná zo spojitosti s páchatelom a z účasti na tomto čine....Logicky by mala „hrať“ zrútenú, zničenú pozostalú - a nie vrahovi posielat' obhajcu. Tým by sa stala predsa pre políciu podozrivou číslo 1....

Svedok Y. tvrdí, že ho obžalovaná informovala o kúrení v dome v súvislosti s čidlami a prípadným alarmom.... Opätovne žiaden dôkaz o takejto skutočnosti nesvedčí a ani v rodinnom dome takéto zariadenie namontované nie je.

Rovnako ďalší dôkaz - facebooková konverzácia nie je stiahnutá z facebooku. Okrem toho, že ide o nezákonný a nepoužiteľný dôkaz (nakol'ko by išlo o komunikáciu súkromnej povahy, k zverejneniu ktorej by musela obžalovaná dať súhlas), ide o obyčajný text napísaný vo worde a vytlačený svedkom Y.... obžalovaná nikdy takúto komunikáciu nevedla.

Ďalšou skutočnosťou, na ktorú poukazuje obžaloba je fakt, že dňa 24.1.2014 mala obžalovaná vypnutý mobilný telefón. Uvedené je úplne normálne, nakol'ko ho mala obžalovaná vybitý a na nabíjačku si ho dala až na firme, keďže v aute nabíjačku nemá.

Ďalším dôkazom proti obžalovanej malo byť skryté odpočúvacie alebo kamerové zariadenie - prehliadkou domu dňa 20.06.2014 však uvedená skutočnosť bola vylúčená (správa Ing. P.).

Rovnako sa nepotvrdila ani informácia poškodeného v tom smere, že obžalovaná mala vykonávať zásahy do kamerového systému (z výpovede F. vyplýva, že vykonával len posunutie jedného čidla na alarme z dôvodu nábytku, pričom do kamerového systému nezasahoval, rovnako znalec Ing. U. takéto konanie obžalovanej nepotvrdil).

Ďalším dôkazom predloženým poškodeným je sms-ková komunikácia medzi ním a T.. Z tejto je evidentné, že svedok P. nikdy neovplyvňoval svedka Q. (čo napokon vyplýva aj z jeho čestného prehlásenia a výpovede na HP). Naopak, poškodený sa mu snažil podsúvať ako fakt skutočnosť, že ho mal ovplyvňovať svedok N., keď v sms-ke vyslovene píše „Počul som, že P. Z. ťa tlačil do nejakej výpovede takže asi chcú aby si potvrdil to čo vypovedať“. Z uvedeného vyplýva navádzacie konanie poškodeného vo vzťahu k svedkovi Q. o akýchsi informáciách o tlačení T. do akejsi výpovede - pričom poškodený sa už ďalej nevyjadril (a to ani na HP), od koho mal takúto informáciu získať, kedy a za akým účelom. Sám D. Velecký v odpovedi ale jednoznačne takúto informáciu vyvracia tým, že Martinovi Zámečníkovi povedal, že „ak mu bude vyhrožovať alebo niečo, že zavolám na súd poviem že mi vyhrožuje a že sa bojím o svoju rodinu“.

Svedok Y. tvrdil, že používal dva telefóny, prečo potom absentuje odpočúvanie a zoznam hovorov toho druhého mobilu?

Čo sa týka znaleckého dokazovania z oblasti DNA a daktyloskopie, tieto závery neusvedčujú obžalovanú v nijakom ohľade. Že sa na švihadle našli jej DNA je úplne logické a pochopiteľné, nakol'ko s ním dennodenne cvičila. Rovnako skutočnosť, že na Brufene sa našla DNA obžalovanej je rovnako logické, keďže išlo o jej lieky.

Obžalovaná ďalej v odvolaní poukazovala na to, že všetky podnety a návrhy na vydanie príkazov zo strany vyšetrovateľa PZ a prokurátora, sú len vo fotokópiách, čo je však nedostatočné a je nutné, aby takéto prílohy boli súčasťou trestného spisu v origináli. Ďalej nie sú po formálnej stránke v poriadku, pretože nie sú určené pre sledovanie a odpočúvanie na verejných, ale i súkromných priestoroch. Poukázala na rozdielne miesto vykonávania záznamov a prepisov záznamov, pričom z prepisov nevyplýva, ktoré je ktoré, tiež na to, že nie všetky záznamy zo stretnutí obžalovanej a svedka Y. boli predložené súdu.

Namietala tiež, že svedok Y. a nie určený policajt riadil nahrávanie na nahrávacom zariadení, ktoré mal pri sebe. Zapínať a vypínať ho musel Y. (dňa 23.1. je evidentne počuť, ako ide po schodoch na firme kedy sa začína záznam....dňa 24.1. v dome sa záznam končí o 08.30 hod. - to by museli policajti zapínať a vypínať nahrávanie na tele Y. v reálnom čase - na firme by ich tak videla obžalovaná a v dome predsa okrem Y. a agenta nikto iný nebol.

Pre tieto vady sú uvedené dôkazy nulovej hodnoty a sú nepoužiteľné.

Pokiaľ ide o hodnotu dôkazu, to sa týka i výsledkov použitia agenta P..

Ako vyplýva z výpovede agenta, jeho jedinou úlohou bolo fingovanie vraždy poškodeného. Na otázku súdu, ako tým prispel k usvedčeniu obžalovanej, však agent odpovedať nevedel. Rovnako nezistil žiaden iný dôkaz proti obžalovanej. V rozpore so zákonom a príkazom sudcu pre prípravné konanie sa však zúčastnil inscenácie fingovanej vraždy, ktorá však ani neodhalila, ani nezistila ani neusvedčila obžalovanú z prípravy vraždy. Agent bol v kontakte výlučne s poškodeným, Y. a príslušníkmi NAKY, pričom konal podľa ich príkazov a pokynov - nie teda podľa pokynov obžalovanej, s ktorou nikdy v kontakte nebol. Vykonaním fingovanej vraždy akurát tak zrealizoval postup, na ktorom sa dohodol s Y., poškodeným a NAKou.

Rovnako v zmysle vyššie uvedených zásad nedošlo ani k reakcii páchatel'a na fingovaný trestný čin spáchaním nejakého trestného činu. Táto situácia bola výnimočná tým, že obžalovaná nedostala ani možnosť teoreticky zareagovať na vykonanie fingovanej vraždy - nedošlo k stretnutiu obžalovanej s Y. a agentom, nedošlo k odovzdaniu peňazí, k odvozu tela k jame, k zisteniu prípadného spolupáchateľa.

Úplne nepochopiteľný je aj fakt, že z predmetnej policajnej akcie fingovanej vraždy sa nevykonával žiaden obrazovo-zvukový záznam, hoci na to podmienky splnené boli, najmä ak bol vo veci použitý agent.

Ako vyplýva z ustálenej judikatúry o zákaze policajnej provokácie (a akceptácii len tzv. skrytej reakcie polície), polícia nesmie iniciovať t. j. vytvárať u kontrolovanej osoby vôľu spáchať trestný čin. Pokiaľ by však činnosť polície bola vedená len snahou, aby kontrolovaná osoba spáchala trestný čin, išlo by už o policajnú provokáciu trestného činu. V tomto prípade však dokonca polícia ani s kontrolovanou osobou nebola v bezprostrednom kontakte, ale sama iniciatívne už odo dňa 17. januára 2014 iniciovala a nacvičovala vraždu poškodeného za účasti poškodeného, Y., agenta a príslušníkov operatívy a to spôsobom, ktorý mal byť známy podľa údajných pokynov obžalovanej až dňa 23. januára 2014. Kontrolovaná osoba (t.j. obžalovaná) ani trestný čin sama nespáchala, ale polícia vytvorila zdanie a umelý dej, že tak obžalovaná konala prostredníctvom tretej osoby - svedka Y..

V nadväznosti na uvedené poukázala obžalovaná na to, že aj na konanie svedka Y. je možné per analogiam aplikovať ustanovenia o agentovi (napr. uznesenie prokurátora ÚŠP JUDr. O. zo dňa 2. septembra 2013, sp. zn. VII/2 Gv 238/09/1000 o zastavení trestného stíhania vo veci prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy). Na základe právneho názoru prokurátora je nepochybné, že aj keď určitá osoba bola v procesnom postavení svedka a nie agenta, ale zo stretnutí obvineného a tohto svedka bol vyhotovovaný obrazovo-zvukový záznam, možno na jeho činnosť v procesnom postavení ako svedka analogicky aplikovať § 117 ods. 2 veta druhá Tr. poriadku (nemožnosť provokácie). Ustanovenie § 117 Tr. poriadku pritom vytvára dostatočne širokú možnosť použiť agenta na odhalenie trestného činu a usvedčenie páchatel'a bez toho, aby iniciatívne navádzal na jeho spáchanie.

Niet pochýb, že svedok Y. postupoval v prípravnom konaní v rozpore so zákonom a snažil sa získať informácie od obžalovanej neprípustným spôsobom (tzv. teória plodov z otráveného stromu). Analýzou zvukového záznamu je evidentné, že svedok sám od seba šepkal, sám inicioval resp. vytváral vôľu páchať nejaký trestný čin (bez uvedenia mena poškodeného a konkrétneho trestného činu). Komunikácia s obžalovanou je z jeho strany aktívna a navádzajúca k páchaniu trestného činu (min. vo vzťahu k nejakému O. z ČSOB lízingu). Z dokazovania je evidentné, že obžalovaná sama od seba nevykonala žiadne reálne preukázateľné kroky smerujúce k fyzickej likvidácii poškodeného - všetky informácie, kroky a konania išli od svedka Y.. Jeho tvrdenia o tom, že on konal výlučne podľa pokynov obžalovanej a všetko naplánovala ona, neboli potvrdené žiadnym dôkazom. Výsledkom činnosti svedka Y. bol obrazovo-zvukový záznam (kvalitou, obsahom a výpovednou hodnotou úplne nepoužiteľný) nafingovanie vraždy v spolupráci s agentom (ktorý ale žiadnym spôsobom neusvedčuje obžalovanú). Z uvedeného teda vyplýva záver (prezentovaný v obdobnom prípade JUDr. O.), že obrazovo-zvukový

záznam ako aj výsluch svedka Y. je potom nutné považovať za dôkazné prostriedky, ktoré boli získané v rozpore s Trestným poriadkom a ako nezákonné ich nie je možné vziať do úvahy pri rozhodovaní súdu. Nepodarilo sa teda preukázať, že by obžalovaná z vlastnej vôle úmyselne navádzala niekoho na spáchanie trestného činu alebo inak úmyselne vytvárala podmienky na jeho spáchanie.

Pri hodnotení dôkazov obžalovaná namietala, prečo súd nehodnotil aj nedokončenie činu z hľadiska neuskutočnenia naplánovaného odovzdania prvej časti odmeny Y. v Čechách, z akého dôvodu sa akademický titul obžalovanej uvádza už na príkazoch sudcu na použitie ITP zo 16. januára 2014. Namietala nespomenutie agenta v prípravnom konaní až do výzvy predsedníčky senátu na HP.

Na záver spochybnila použité motívy jej údajného konania, či už majetkový, živienie darmožráča alebo obava obžalovanej z toho, že poškodený vedel o jej nelegálnej činnosti, ktorú mohol prezradiť polícii pri svojom testovaní na detektore lži.

V doplnení odvolania predloženom najvyššiemu súdu 21. októbra 2016 obžalovaná namietala:

- posúdenie činu podľa § 138 písm. c/ Tr. zák. - surovým a trýznivým spôsobom, pretože nejde o prípad, kedy by bola obeť vystavená mimoriadnym psychickým, či fyzickým útrapám,
- žiadnym dôkazom nebol preukázaný úmysel získať majetkový prospech,
- dôkazy: listiny Sociálnej poisťovne a.s., Všeobecnej zdravotnej poisťovne, zdravotnej poisťovne Dôvera, a. s., nie sú presne označené, aby nemohli byť zamenené s inými. Znalecký posudok z odboru psychológia je nezákonný. Úradný záznam policajta NAKA na č. 1. 104 je nezákonný a nemožno ho použiť.
- výpoveď svedka L. nie je možné použiť, pretože výpoveď takého svedka je možné ako dôkaz pred súdom použiť len vtedy, ak vypovedal o skutočnostiach, o ktorých sa nedozvedel z vysvetlenia inej osoby,
- aj na konanie svedka Y. je možné analogicky použiť ustanovenia o agentovi, ktoré zakazujú podnecovanie a navádzanie na spáchanie trestného činu,
- poukázala na to, že na rozdiel od súdu nepovažovala dôkazy vykonané na základe skutočností uvedených príkazoch na použitie ITP a sledovania za legálne a legitímne,
- namietala, že súd sa nevysporiadal do dôsledkov a detailne s tým prečo - z akého dôvodu a ktoré navrhované dôkazy nevykonala a prečo nevyhovela návrhom na vykonanie dôkazov.

Vzhľadom k tomu, že v napádanom konaní došlo k početným a závažným procesným pochybeniam a nebol zistený skutkový stav veci, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 13. augusta 2015, sp. zn. PK-2T/21/2014 v plnom rozsahu a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Na základe odvolaní obžalovanej a prokurátora najvyšší súd ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Špecializovaný trestný súd rozhodol o vine a treste obžalovanej na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní v dňoch 3. až 5. februára, 10. až 11. februára 2015, 13., 14. a 25. mája 2015, 22. a 25. júna 2015 a 10. a 13. augusta 2015.

Z nich podstatným dôkazom bol výsluch svedka P. (podporený záznamami z odposluchov a sledovania osôb a telekomunikačnej prevádzky), ktorého mala obžalovaná, podľa obsahu jeho výpovede, požiadať o zavraždenie (v tom čase) manžela JUDr. S. S..

III.

Konanie pred odvolacím súdom

Na základe odvolacích námietok obžalovanej odvolací súd v zhode s ustálenou súdnou praxou zistil, že dôkaz výsluchom svedka P., po tom, čo oznámil polícii (16. januára 2014), že obžalovaná pripravuje vraždu manžela, nie je použiteľný ako dôkaz pred súdom, pretože postup, ktorý on i príslušníci polície, ktorí ho v ďalšej činnosti riadili, postupovali, ako by išlo o agenta podľa § 117 Tr. por., pretože náš Trestný poriadok činnosť spolupracujúceho svedka nepozná.

Osoba môže vystupovať v trestnom konaní v pozícii svedka podľa § 127 Tr. por. len dovtedy, pokiaľ neoznámí skutočnosti nasvedčujúce tomu, že má byť spáchaný trestný čin a nezačne byť riadená a ovplyvňovaná orgánmi činnými v trestnom konaní, pretože od tohto momentu koná v podstate v rovnakom faktickom postavení ako agent v zmysle § 117 Tr. por. - ako agent de facto, nie je však agentom de iure. Od tohto momentu má len formálne postavenie svedka, čo je však závažnejšie, na dôkaz získaný a predložený takýmto svedkom, či už v podobe výpovede alebo inej (predloženie vecného dôkazu, listín a podobne), nie je možné v ďalšom konaní prihliadať.

V súlade s tým odvolací súd poukazuje na znenie § 119 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

V súlade s § 127 ods. 1 Tr. por. svedkom je osoba, ktorá svojimi zmyslami vnímala a zapamätala si a môže z toho reprodukovať, čo je jej známe o trestnom čine a o páchatelovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie.

Podľa § 10 ods. 21 a odsek 22 Tr. por. informačno-technickými prostriedkami sa na účely tohto zákona rozumejú elektrotechnické, rádiotechnické, fototechnické, optické, mechanické, chemické a iné technické prostriedky a zariadenia alebo ich súbory použité utajovaným spôsobom pri odpočúvaní a zázname prevádzky v elektronických komunikačných sieťach (ďalej len „odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky“), obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov alebo pri vyhľadávaní, otváraní a skúmaní zásielok, ak sa ich použitím zasahuje do základných ľudských práv a slobôd. Na spracúvanie informácií získaných použitím informačno-technických prostriedkov, ich evidenciu, dokumentáciu, ukladanie a vyradovanie sa vzťahujú osobitné predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak. Prevádzkovatelia verejných telefónnych sietí, poskytovatelia elektronických telekomunikačných sietí, poskytovatelia elektronických telekomunikačných služieb, poštový podnik, dopravcovia a iní zasielateľia a ich zamestnanci sú povinní poskytnúť nevyhnutnú súčinnosť pri použití informačno-technických prostriedkov; pritom sa nemôžu dovolávať povinnosti mlčanlivosti podľa osobitných zákonov.

Prostriedkami operatívno-pátracej činnosti sa na účely tohto zákona rozumejú kontrolovaná dodávka, zámena obsahu zásielok, agent, predstieraný prevod, sledovanie osôb a vecí.

Napokon podľa § 10 ods. 20 Tr. por. agent je príslušník Policajného zboru alebo príslušník polície iného štátu, ktorý na základe príkazu prokurátora alebo súdu prispieva k odhaľovaniu, zisťovaniu a usvedčovaniu páchatelov zločinu, trestných činov uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona (ďalej len „korupcia“), trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti. Pri odhaľovaní, zisťovaní a usvedčovaní páchatelov korupcie alebo trestných činov terorizmu môže byť agentom aj iná osoba ako príslušník Policajného zboru ustanovená prokurátorom na návrh policajta alebo príslušníka Policajného zboru povereného ministrom vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister vnútra“).

Z uvedeného je zrejmé, že svedok sa nemôže nijako zúčastňovať na páchaní trestného činu v akejkoľvek forme, podobe, či štádiu.

Ak nemožno inými dôkaznými prostriedkami odhaliť, zistiť, či usvedčiť páchatel'a zločinu (a contrario § 117 ods. 1 veta druhá Tr. por. - len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie, že bol spáchaný trestný čin alebo má byť spáchaný taký trestný čin), možno použiť agenta.

Podľa § 117 ods. 2, veta prvá Tr. por. konanie agenta musí byť v súlade s účelom tohto zákona a musí byť úmerné protiprávnosti konania, na odhaľovaní, zisťovaní alebo usvedčovaní ktorého sa zúčastňuje.

Z uvedeného vyplýva, že procesné postavenie agenta (§ 117 Trestného poriadku) je oproti všeobecnému procesnému postaveniu svedka (§ 127 Trestného poriadku) osobitné, a to napriek okolnosti, že agent môže byť v trestnom konaní vypočutý ako svedok (§ 117 ods. 11 Trestného poriadku).

Ak páchatel' oznámi páchanie trestného činu v štádiu prípravy alebo pokusu polícii a nebol použitý ako agent na základe príkazu podľa § 117 ods. 5 až 7 Trestného poriadku (pričom okrem výnimky uvedenej v § 10 ods. 20 Trestného poriadku môže byť agentom len príslušník Policajného zboru), nemôže táto osoba, a to ani v rámci spolupráce s políciou, predstierať pokračovanie v páchaní trestného činu na účel usvedčenia ďalšieho páchatel'a, resp. spolupáchatel'a dotknutého činu. Ak ku takému postupu došlo, nie je možné výpoveď svedka vo vzťahu k okolnostiam, ktoré nastali po oznámení trestného činu polícii, použiť v trestnom konaní ako dôkaz.

Preto ani v prerokúvanej trestnej veci obžalovanej Mgr. B. N. nie je možné použitie dôkazov, ktoré boli zadovážené od 16. januára 2014 prostredníctvom osoby svedka P., ktorý po tomto dátume, kedy oznámil skutok polícii, konal de facto v postavení agenta, aj keď mu v tom bránila skutočnosť, že nebol príslušníkom Policajného zboru, resp. ako iná osoba nebol a nemohol byť použitý ako agent, pretože v prerokúvanej veci nejde o trestný čin korupcie ani terorizmu. Týka sa to nielen jeho svedeckej výpovede po 16. januári 2014, ale aj ďalších úkonov - najmä vyhotovených obrazovo-zvukových záznamov.

Takáto podstatná chyba konania (opieranie skutkových záverov o výpoveď svedka Y., konajúceho aj po 16. januári 2014 v postavení svedka) spôsobujúca nepoužiteľnosť tejto výpovede a na ňu nadväzujúcich a s ňou spojených dôkazov, pretože bola získaná v rozpore so zásadou uvedenou v § 119 ods. 2 Tr. por. (čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona), výrazne mení náhľad na zistený skutkový stav a skutkový stav samotný.

Pre preukázanie žalovaného skutku, ktorý napriek vylúčeniu výpovede svedka Y. spomedzi dôkazov (v časti, v ktorej popisuje, čo zažil a zapamätal si v súvislosti s prerokúvaným skutkom po 16. januári 2014) a tiež dôkazov, ktoré na túto časť výpovede svedka Y. nadväzujú a sú s jeho osobou spojené, zostáva totožným so skutkom uvedeným v obžalobe a i napriek úpravám, ktoré skutok zaznamenal po dokazovaní vykonanom na doteraz vykonaných hlavných pojednávaniach, bude nevyhnutné vyhodnotiť doposiaľ vykonané dôkazy s výnimkou dôkazov, na ktoré prvostupňový súd nebude môcť prihliadať (napr. odposluchy vykonané prostredníctvom zariadenia, ktoré mal svedok Y. na sebe, či pri sebe po 16. januári 2014, keď 23. a 24. januára 2014 nahrával seba a obžalovanú v jej firme v S. resp. v jej dome v I.).

Do použiteľných dôkazov je možné zahrnúť všetky dôkazy (napr. i použitie agenta konajúceho pod legendou M. M., ktorý však podľa vlastného priznania nezadovážil žiadne významné dôkazy proti obžalovanej súvisiace s oznámenou prípravou).

Vzhľadom na nejasnosť alebo neúplnosť skutkových zistení v napadnutom rozsudku a tiež preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, bude nevyhnutné zopakovať výsluch svedka Y. ku skutočnostiam, ktoré sa udiali do 16. januára 2014, najmä jeho kontaktovanie sa so svedkom L. i prvotné kontaktovanie sa s príslušníkmi NAKA, aby boli odstránené najmä rozpory v jeho tvrdeniach, že sa s nimi kontaktoval len minimálne (maximálne 3 až 4 razy), pričom obhajoba predložila v súlade s ustálenou súdnou praxou nevykonaný dôkaz o počte hovorov z telefónu svedka Y.

a mieste odkiaľ mali byť vysielané, ktorý svedčí o iných počtoch a dĺžkach hovorov.

Napriek nasadeniu sledovania obžalovanej a ITP na odpočúvanie jej telekomunikačnej prevádzky, bolo zachytené minimálne množstvo hovorov a odposluchov. V prípade ak ich bolo viac, než len tie, ktoré sú založené v spise, je nevyhnutné ich vyžiadať a založiť do spisu tak, aby ich súd mohol náležite, podľa obsahu vyhodnotiť. Výetrovateľ, prípadne prokurátor môže samozrejme poukázať na tie záznamy, ktoré sú z jeho pohľadu dôležité pre trestné konanie, nemôže však obmedzovať súd v konečnom hodnotení, ktoré záznamy budú pre súd z hľadiska dokazovania dôležité a ktoré vykoná.

Z hľadiska vierohodnosti výpovede svedka Y. bude nevyhnutné taktiež všetkými dostupnými spôsobmi objasniť, z akého dôvodu nebolo obrazom i zvukom nahrávané políciou miesto inscenácie vraždy poškodeného agentom a z akého dôvodu nebolo umožnené, aby bola políciou odsledovaná obžalovaná, keď mala 26. januára 2014 odnieť do X. 10.000,- Eur, ako prvú platbu odmeny svedkovi Y., ale hneď bola zadržaná a boli vykonávané prehliadky firmy, auta, atď. a ďalšie úkony, ktorými bolo možné usvedčiť obžalovanú z pripravovaného skutku, tým boli znemožnené.

Prvostupňový súd by mal podľa výsledkov doplneného dokazovania zvážiť, či je potrebné vykonať rekonštrukciu kamerového záznamu z bezpečnostného systému rodinného domu v I. v období od 14. januára 2014 (vrátane) do 24. januára 2014 vrátane, so zreteľom na tvrdenia znalca Ing. B., MBA o nákladnosti a zdĺhavosti takéhoto procesu. Tiež je nevyhnutné preskúmať možnosť načítania dát z inkriminovaného obdobia v mobilnom telefóne značky iPhone obžalovanej po získaní potrebného vstupného kódu.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, odvolací súd ho nezamietol, pretože v zmysle § 319 Tr. por. nebolo možné konštatovať jeho nedôvodnosť. Najvyšší súd ako súd odvolací sa totiž ani prokurátorským odvolaním nezaoberal, pretože napadnutý rozsudok a v ňom obsiahnutý a prokurátorom v odvolaní napadnutý výrok o treste zrušil so zreteľom na ustanovenie § 321 ods. 3 Tr. por., a to len vo výroku o vine.

Z týchto dôvodov najvyšší súd ako súd odvolací rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.